

Sygn. akt IX W 2769/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2016r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Beata Kalińska

Protokolant – st. sekr. sąd. Jolanta Jarmołowicz

w obecności oskarżyciela publ. W. M.

po rozpoznaniu w dniu 22/09/2016r., 13/10/2016r., sprawy

B. S.

s. E. i J. z domu C.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

działając jako pracodawca w W., w dniu 31.05.2016r. dokonał bezpodstawnego potrącenia D. S. – bez jej pisemnej zgody – kwoty 1.000 zł, z wynagrodzenia za miesiąc maj 2016r.

- tj. za wykroczenie z art. 282 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. – kodeks pracy (Dz.U. z 2014r. poz. 1502 ze zmianami oraz z 2015r. Dz.U. poz. 1268) w związku z art. 91 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. – kodeks pracy (Dz.U. z 2014r. poz. 1502 ze zmianami oraz z 2015r. Dz. U. poz. 1268)

ORZEKA:

I. obwinionego **B. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 282 § 1 pkt. 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. – kodeks pracy (Dz.U. z 2014r. poz. 1502 ze zmianami oraz z 2015r. Dz.U. poz. 1268) w związku z art. 91 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974r. – kodeks pracy (Dz.U. z 2014r. poz. 1502 ze zmianami oraz z 2015r. Dz. U. poz. 1268) i za to z mocy art. 282 § 1 pkt. 1 kp przy zastosowaniu art. 39 § 1 kw **odstępuje od wymiaru kary;**

II. zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony B. S. jest przedsiębiorcą. Osiąga wynagrodzenie w wysokości około(...) – (...)zł. Jest żonaty. Żona pracuje jako technik farmaceutyczny w jednej z prowadzonych przez niego aptek. Nie posiada osób na utrzymaniu. Według oświadczenia w przeszłości nie był karany.

(dane osobopoznawcze k. 17)

B. S. jest właścicielem trzech aptek, w tym apteki (...) w W.. W wymienionej aptece w okresie od 31 marca 2016 r. do 13 maja 2016 r. na stanowisku kierownika apteki była zatrudniona D. S... W tym czasie osiągała wynagrodzenie

w kwocie (...) zł netto miesięcznie. Po wydaniu przez Wojewódzkiego Inspektora Farmaceutycznego zezwolenia na prowadzenie apteki ogólnodostępnej w E., D. S. miała objąć stanowisko kierownika w tej aptece. Z uwagi na to rozpoczęła poszukiwania mieszkania.. Po nawiązaniu kontaktu telefonicznego z wynajmującą mieszkanie E. M. i po obejrzeniu mieszkania przez pracodawców, postanowiła je wynająć. W dniu 11.04.2016r. została podpisana umowa przedwstępna. W związku z brakiem funduszy na kaucję ,D. S., poprosiła obwinionego o zaliczkę w wysokości 1 000 złotych. Obwiniony zaliczki tej udzielił, przekazując proszoną przez pokrzywdzoną kwotę za pośrednictwem swojej żony, M. S., W dniu 26.04.2016 r .D. S. pokwitowała otrzymanie zaliczki.

Z ustaleń faktycznych dokonanych w sprawie wynika, że obwiniony wypłacił D. S. wynagrodzenie za miesiąc kwiecień 2016 r. w pełnej wysokości i w terminie wcześniejszym niż pozostałym pracownikom. Nastąpiło to na wyraźną jej ustną prośbę, umotywowaną trudną sytuacją finansową. Wypłata wynagrodzenia uwzględniająca wypłaconą zaliczkę w kwocie 1 000 zł (tj. z jej odliczeniem przy wypłacie) miała miejsce w następnym terminie płatności wynagrodzenia, tj. w maju. Wynagrodzenie pracownikom było wypłacone 10 –tego każdego miesiąca.

Wobec obwinionego został skierowany wniosek o ukaranie do tut. Sądu, o to , że działając jako pracodawca w W., w dniu 31.05.2016r. dokonał bezpodstawnego potrącenia D. S. – bez jej pisemnej zgody – kwoty 1.000 zł, z wynagrodzenia za miesiąc maj 2016r.

(dowody: protokół kontroli k. 3 – 6, potwierdzenie pobrania zaliczki k. 6, potwierdzenie dokonania przelewu za miesiąc maj 2016 r. wraz z listą płac k. 8, 9, szczegółowe wyjaśnienie obwinionego k. 10 – 10v, wniosek o przeprowadzenie dowodu k. 21, wyjaśnienia obwinionego k. 26 – 28, odpis umowy o pracę zawartej z D. S. w dniu 31.03.2016 r. k. 37, rozwiązanie umowy za porozumieniem stron z 13.05.2016 r. k. 38, orzeczenie lekarskie nr (...) D. S. o skierowaniu na badania lekarskie z 05.04.2016 r., k. 39, oświadczenie pracownika z 16.05.2016 r. dla celów stosowania podwyższonych kosztów uzyskania przychodów, k. 41, (...) z 16.05.2016 r. k. 42, oświadczenie o przekazywaniu wynagrodzenia na rachunek bankowy z 21.04.2016 r., k. 43, świadectwo pracy z 13.05.2016 r. za okres zatrudnienia od 31.03 – 13.05.2016 r. k. 44 – 45)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że z uwagi na prośbę D. S. przekazał jej, za pośrednictwem żony, zaliczkę w wysokości 1 000 zł na wynajem mieszkania w E.. Nastąpiło to w dniu podpisywania umowy przedwstępnej Również na jej prośbę dokonał potrącenia tej kwoty z drugiego wynagrodzenia przypadającego po odebraniu zaliczki tj. z wynagrodzenia za miesiąc maj. Wskazał, że potwierdzenie pobrania zaliczki zostało potwierdzone w formie pisemnej, zaś zgoda na potrącenie tej kwoty z wynagrodzenia w formie ustnej. Dodatkowo dodał, że zatrudnił pokrzywdzoną w aptece w W. na stanowisku kierownika. Następnie miał zamiar zatrudnić D. S. na stanowisku kierownika w nowopowstałej aptece w E...

Zdaniem Sądu nie sposób odmówić wiarygodności wyjaśnieniom obwinionego, mimo formalnego nie przyznania się . Jego wyjaśnienia są jasne i korespondują z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w szczególności z zeznaniami świadków tj. M. S. oraz E. M..

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż kwestią sporną w przedmiotowym postępowaniu był fakt otrzymania zaliczki w wysokości 1000 złotych, jak również termin i sposób wypłacenia przez obwinionego wynagrodzenia uwzględniającego potrącenie tej kwoty pokrzywdzonej i sposób wyrażonej przez nią zgody na to.

Świadczenie tj. M. S. oraz E. M. zgodnie zeznały, iż w dniu podpisania umowy przedwstępnej w mieszkaniu w E., pokrzywdzona otrzymała pieniądze od M. S.. Podały, że pieniądze zostały przeznaczone na kaucję za wynajem mieszkania. Następnie D. S. przekazała otrzymaną kwotę w wysokości 1 000 zł E. M.. Czynność ta została potwierdzona na piśmie.

M. S., żona obwinionego dodała, iż kwotę w wysokości 1 000 zł otrzymała od męża. Podała, iż z uwagi na prośbę pokrzywdzonej umotywowaną ciężką sytuacją finansową, kwota ta została jej wypłacona. Potwierdzenie jej otrzymania zostało sporządzone w późniejszym terminie , orientacyjnie około 24 kwietnia. Dodała, że brak daty na pokwitowaniu

jest uzasadniony emocjami, które przy podpisywaniu potwierdzenia odbioru zaliczki miały miejsce. Tym bardziej, że D. S. cały czas narzekała na brak pieniędzy.

E. M. zeznała, iż D. S. odpowiedziała na zamieszczone przez nią ogłoszenie dotyczące wynajmu mieszkania. Wskazała, że po obejrzeniu mieszkania przez pracodawców pokrzywdzona wyraziła chęć zamieszkania tam. W tym celu umówiły się na spotkanie. Dodała, że ostatecznie pokrzywdzona nie zamieszkała w mieszkaniu w E.. Wpłacona zaliczka została zaliczona na poczet czynności wykonanych w celu przygotowania mieszkania pod wynajem.

Sąd dał wiarę zeznaniom ww. świadkom. Uznał je za jasne, pełne i spójne oraz korespondujące z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w szczególności z wyjaśnieniami obwinionego. Nadto świadek E. M. jest osobą obcą dla stron postępowania, w żaden sposób nie zainteresowana rozstrzygnięciem niniejszej sprawy, dlatego też nie ma powodu aby kwestionować prawdziwości jej zeznań.

Bezspornym jest, że D. S. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od dnia 31.03.2016 r. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierownika apteki w W.. (k. 37, 44). Nadto fakt rozwiązania tej umowy za porozumieniem stron nie budzi wątpliwości Sądu (k. 38).

Według okazanej inspektorowi pracy listy płac za miesiąc kwiecień 2016 r., za ten miesiąc pracy, naliczone dla pokrzywdzonej wynagrodzenie wynosiło, po odliczeniu wymaganych składek na ubezpieczenie społeczne oraz podatek do wypłaty,(...) zł. Zgodnie z przedstawionym przez obwinionego potwierdzeniem przelewu, wynagrodzenie za kwiecień zostało jej przekazane 26.04.2016 r. Obwiniony zaznaczył, że na specjalną prośbę pokrzywdzonej doszło do wcześniejszego przekazania jej wynagrodzenia za ten miesiąc, mimo, iż przyjęte jest w zakładzie, iż wypłata w każdym miesiącu jest dokonywana 10 dnia każdego miesiąca. Wynagrodzenie to było wypłacone D. S. w pełnej wysokości. Wynagrodzenie zaś za miesiąc maj, co potwierdza sam obwiniony zostało jej wypłacone w wysokości pomniejszonej tj. uwzględniającej otrzymaną od obwinionego na rzecz pokrzywdzonej w kwietniu 2016 r. zaliczki w wysokości 1 000 zł.

Zaznaczyć należy, że pokrzywdzona nie wyraziła zgody pisemnej na potrącenie tej kwoty z wynagrodzenia. Jednocześnie jednak nie budzi wątpliwości fakt, że D. S. o dokonaniu potrącenia przez obwinionego miała wiedzę. Sama zaproponowała taki sposób rozliczenia. Dodatkowo fakt otrzymania zaliczki od obwinionego nie budzi wątpliwości (dowód: podpisane przez pokrzywdzoną potwierdzenie otrzymania zaliczki k. 7, nadto zeznania ww. świadków).

Wobec powyższych ustaleń, w ocenie Sądu вина obwinionego nie budzi wątpliwości, a polega na tym, że działając jako pracodawca w W., w dniu 31.05.2016 r. dokonał bezpodstawnego potrącenia D. S., bez jej pisemnej zgody, kwoty 1 000 zł, z wynagrodzenia za miesiąc maj 2016 r. Swoim zachowaniem wyczerpał znamiona z art. 282 § 1 pkt 1 kp.

Katalog należności, które podlegają potrąceniu na podstawie art. 87 § 1 k.p. jest zamknięty (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 1980 r. I PR (...) OSNCP(...) poz. 248 oraz z dnia 5 maja 2004 r. I PK (...), niepublikowany). (...) wierzytelności wzajemnej pracodawcy może być więc dokonane tylko na podstawie tytułu wykonawczego lub za zgodą pracownika. Jedyny wyjątek w tym zakresie stanowią udzielone pracownikowi zaliczki (art. 87 § 1 pkt 3 k.p.).

W dalszej kolejności wskazać trzeba, iż zgodnie z poglądem przedstawionym przez Sąd Najwyższy z 1 października 1998 r. (I PKN (...) OSNAPiUS (...)) wyrażenie przez pracownika, bez zachowania formy pisemnej, zgody na dokonywanie potrąceń z wynagrodzenia za pracę innych należności niż wymienione w art. 87 § 1 i 7 k.p. jest nieważne (art. 58 § 1 k.c. w związku z art. 91 i 300 k.p.). Nadto dokonanie takiego potrącenia dobrowolnie bez zgody pracownika powoduje, że pracodawca nie wypłaca należnego wynagrodzenia i dokonuje bezpodstawnego potrącenia, co jest wykroczeniem przeciwko prawom pracownika (art. 282 § 1 k.p.).

Zgodnie z art. 282 § 1 pkt 1 kp kto, wbrew obowiązkowi nie wypłaca w ustalonym terminie wynagrodzenia za pracę lub innego świadczenia przysługującego pracownikowi albo uprawnionemu do tego świadczenia członkowi rodziny pracownika, wysokość tego wynagrodzenia lub świadczenia bezpodstawnie obniża albo dokonuje bezpodstawnych potrąceń podlega karze grzywny od 1000 zł do 30 000 zł.

Dla ustalenia odpowiedzialności pracodawcy na podstawie tego przepisu konieczne jest przypisanie mu winy chociażby nieumyślnej (art. 5 kw), a więc ustalenie, że sprawca ma zamiar popełnienia czynu zabronionego, tj. chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia na to się godzi (art. 6 § 1 kw) lub też gdy sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia je jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo, że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć (art. 6 § 2 kw).

Bezspornym jest, iż obwiniony uchybił obowiązkowi wynikającemu z art. 282 § 1 kodeksu pracy, aczkolwiek Sąd biorąc pod uwagę całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, przede wszystkim stopień zawinienia obwinionego, społeczną szkodliwość popełnionego przez niego czynu, jak również charakter i okoliczności czynu, uznał za zasadne skorzystanie z dobrodziejstwa art. 39 § 1 kw i odstąpił od wymierzenia obwinionemu kary.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalniając obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.